

tere Tankerne, der var fri; jeg havde næppe Kraft nok til at hæve Haanden.

Jeg indskærpede endnu en Gang mine Tjenere de givne Instruktioner, som de iøvrigt troligt fulgte.

Min Adjoint beklagede sig nogle Dage senere over mine Sorte, som han mente burde straffes for Ulydighed og »Respektforseelse«.

De havde, sagde han, flere Gange vækket mig trods hans udtrykkelige Forbud, naar jeg laa i den »sundeste« Søvn.

Senere har jeg ofte tænkt paa, hvor mange af de Hvide, der maaske er sovet ind for bestandig, fordi man ikke har nænnet at vække dem af deres »sunde« Søvn.

I fire Dage holdt jeg Sengen; men fra Solopgang til Solnedgang var mit Telt helt aabent, saa at jeg kunde faa Lys og Luft.

Allerede den tredje Dag følte jeg en stærk Sult — det er det andet farlige Moment under Sygdommen; man maa være meget varsom og saa at sige vænne sig til at spise igen. Et Par Æg rørt i Champagne og Vand var de første Dages eneste Føde.

Derefter gik Helbredelsen hurtig. Gaa kunde jeg ikke før den sjette Dag og endda med Besvær; Legemet var fuldstændig kraftløst. Jeg lod Delperte, Ingeniøren, krokere vor Marchrute de næste fem Dage, indtil vi ankom til Katola, medens jeg selv afvekslende marcherede eller lod mig bære i Hængekøjen.

Og to Uger senere var det gule Skær i Øjnene det eneste, der mindede mig om min første Hæmaturi.

Kejser Nikolaus II.s Land.

De nyeste russiske Opdagelser i Ishavet.

Ved

Direktør, Kaptajn C. Ryder.

I en Meddelelse i sidste Hæfte af Geografisk Tidsskrift omtalte jeg, at den russiske Ishavsekspedition i 1913 ombord i Skibene »Taimyr« og »Waigatsch« under Kaptajn Wilkizki's Kommando havde opdaget nogle nye Landstrækninger Nord for Kap Tscheljuskin, som bekræfter Rigtigheden af afdøde Kommandør Hovgaard's Teorier om Sandsynligheden for at finde Land her.

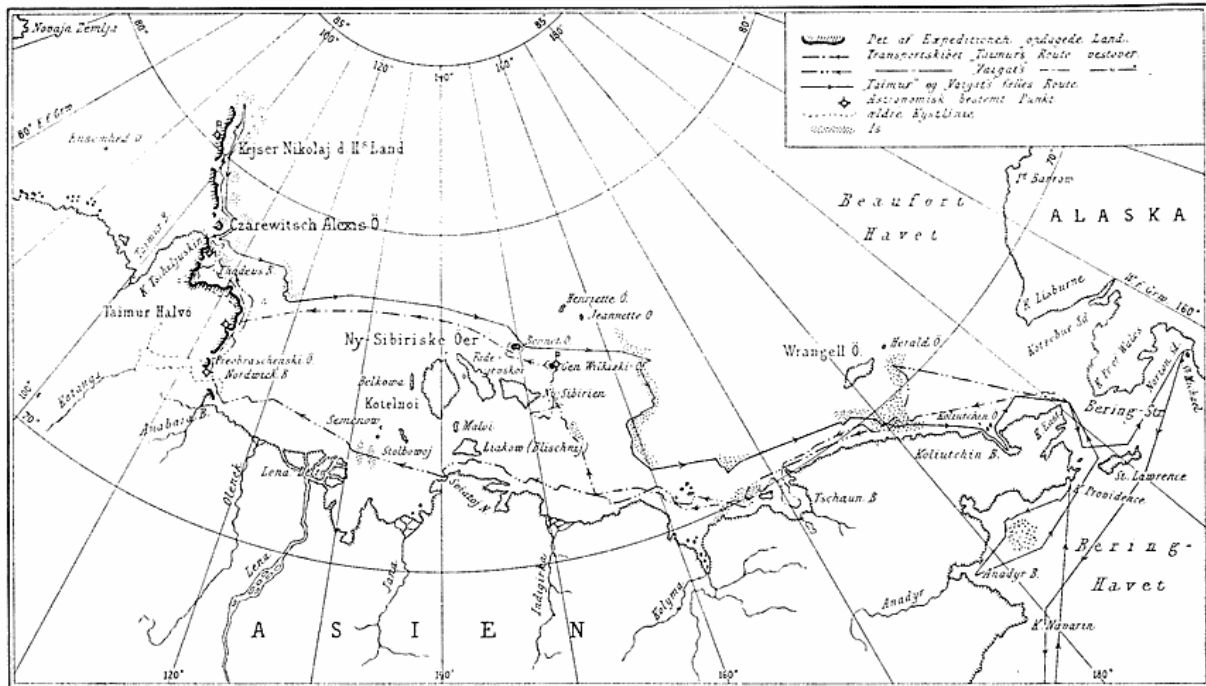
De Efterretninger, der dengang forelaa, var ikke meget udførlige med Hensyn til de nyopdagede Landstrækningers Beliggenhed og Udstrækning. Der er imidlertid nu fremkommet nærmere Oplysninger herom tilligemed det hosstaaende Kort, som viser de to Skibes Route og de nyopdagede Kysters Beliggenhed.

Skibene forlod Anadyrbugten d. 4. August (ny Stil) og fulgte, som det vil ses af Kortet, paa Udturen fra Beringstrædet hver sin Route, idet der Øst for de Nysibiriske Øer blev truffet saa aabent Farvand, at »Taimyr« kunde gaa Øst og Nord om disse, medens »Waigatsch« fulgte Sibiriens

Kyst mod Vest og blandt andet foretog Opmaalinger af denne langs den østlige Side af Taimyr Halvøen, som afviger noget fra den hidtil tegnede Kystlinie. Øst for de Nysibiriske Øer fandt »Taimyr« en ny Ø, som fik Navnet »General Wilkizki's Ø«, omsejlede derefter Bennett Øen og gik saa i aabent Vand Vest paa.

Begge Skibene mødtes derefter den 23. August ved »Preobraschenski Øen«. Skjønt »Taimyr« paa denne Route var passeret over det Sted, hvor Baron Toll i 1866 mente at have set et Land: »Sannikowlandet«, saa man dog fra »Taimyr« intet dertil.

Fra Preobraschenski Øen fulgtes Skibene ad op langs Taimyr Halvøens Østside, stadig uden at møde Is, indtil de naaede Kap Tscheljuskin; men her mødte man uigennemtrængelige Ismasser, saa at al Fremtrængning videre Vest paa var udelukket. Kaptajn Wilkizki søgte da Nord efter langs Iskanten for om muligt at finde en Gennemfart længere Nord paa. Omtrent 30 Sømil fra Kysten

opdagede man den 1. September en Ø, som fik Navnet »Czarewitsch Alexis«. Kursen blev herfra sat i nordvestlig Retning langs med en fast Iskant, og den 3. September saa man 30 Sømil Nord for den nyopdagede Ø atter et højt Land med Gletschere, paa hvilket der den 4. Septbr. blev gjort Landgang paa $80^{\circ} 4' \text{ n. Br. og } 97^{\circ} 14' \text{ ø. Lgd. f. Grew}$. Det russiske Flag blev hejset og Landet taget i Besiddelse under Navnet »Kejser Nikolaus II.s Land«. Landet var højt og klippefuldt og af vulkansk Oprindelse men dækket med store Gletschere. Man fandt Bjørne, Rensdyr og Lemminge eller Spor af disse Dyr.

Skibene fulgte derpaa Kysten videre NV. efter indtil $81^{\circ} \text{ n. Br. og } 96^{\circ} \text{ ø. Lgd.}$, hvor man imidlertid fandt saa svære Isforhold, at man vendte tilbage til Kap Tscheljuskin.

Den 19. September gik begge Skibe atter Øst efter, idet de omtrent fulgte den 78° Breddegrad, stadig i saa godt som isfrit Farvand. Man besøgte Bennett Øen d. 18.—22. September og medtog de af Baron Toll efterladte Samlinger; gik saa atter Øst paa, indtil man paa ca. $162^{\circ} \text{ ø. Lgd.}$ mødte fast Iskant og derefter fulgte denne Syd paa og langs Kysten tilbage til Beringsstrædet. Efter en

meget stormfuld Hjemrejse naede Skibene Petropavlovsk den 14. Oktober.

Som det vil ses, har Ekspeditionen truffet ualmindelig gunstige Isforhold i Polarhavet paa den besejlede Strækning, idet hele den Del af Polarhavet, som ligger mellem $160^{\circ} \text{ ø. Lgd. og Taimyr Halvøen}$, har været saa godt som isfri helt op til $78^{\circ} \text{ n. Br.}$

Omend de af Ekspeditionen gjorde Opdagelser vel ikke dreje sig om et Land af Størrelse som Grønland, saaledes som det har staaet i Avisefterretninger, saa er det dog en af de vigtigste Opdagelser i den nyere Tids arktiske Forskning. Landet synes efter Kortet at dømmes at bestaa af flere Øer, hvis Udstrækning i vestlig Retning endnu er ubekendt. Dets Beliggenhed forklarer, at Isforholdene Nord for Kap Tscheljuskin stadig har frembudt saa store Vanskeligheder for Gennemsejlingen her.

Ekspeditionen hjembragte et rigt Materiale af zoologiske, botaniske og geologiske Samlinger tiligemed meteorologiske og andre videnskabelige Observationer, og man maa ønske den russiske Marine til Lykke i Anledning af den smukke og resultatrige Ekspedition, som sandsynligvis snart vil drage andre efter sig.

C. Ryder.